

Άσκηση 1 (2.2)

Το κρυπτογραφημένο μήνυμα:

“οκηθμφδζθγοθχυκχσφθμφμχγ”

Μετατροπή σε αριθμητική μορφή:

15, 10, 7, 8, 12, 21, 4, 6, 8, 3, 15, 8, 22, 20, 10, 22, 18, 21, 8, 12, 21, 12, 22, 3

Εύρεση της ρίζας x_0 του τριωνύμου

Δίνεται το πολυώνυμο:

$$g(x) = x^2 + 3x + 1$$

Η ρίζα του τριωνύμου βρίσκεται λύνοντας:

$$x^2 + 3x + 1 = 0$$

Χρησιμοποιούμε Διακρίνουσα:

$$x = \frac{-b \pm \sqrt{b^2 - 4ac}}{2a}$$

Όπου: $a = 1$, $b = 3$, $c = 1$

Υπολογίζουμε τη διακρίνουσα:

$$\Delta = 3^2 - 4(1)(1) = 9 - 4 = 5$$

Οι ρίζες είναι:

$$x_0 = \frac{-3 \pm \sqrt{5}}{2}$$

Παίρνουμε τη θετική ρίζα:

$$x_0 = \frac{-3 + \sqrt{5}}{2}$$

Υπολογισμός του $f(x_0)$

Δίνεται το πολυώνυμο:

$$f(x) = x^5 + 3x^3 + 7x^2 + 3x^4 + 5x + 4$$

Αντικαθιστούμε $x = x_0$ και χρησιμοποιούμε τη σχέση:

$$x_0^2 = -3x_0 - 1$$

για να απλοποιήσουμε τις εκφράσεις.

Με τους υπολογισμούς καταλήγουμε:

$$f(x_0) = 3$$

Αφαίρεση του $f(x_0) = 3$ από κάθε αριθμό

Αφαιρούμε 3 από κάθε αριθμό:

$$(15 - 3, 10 - 3, 7 - 3, 8 - 3, 12 - 3, 21 - 3, 4 - 3, 6 - 3, 8 - 3, 3 - 3, \dots)$$

Σημείωση: Το 0 δεν αντιστοιχεί σε γράμμα, πιθανό σφάλμα στην κρυπτογράφηση.

Βήμα 3: Αντιστοίχιση αριθμών σε γράμματα

Χρησιμοποιούμε τον πίνακα αντιστοίχισης:

12 \rightarrow μ

7 \rightarrow η

4 \rightarrow δ

5 \rightarrow ε

9 \rightarrow ι

18 \rightarrow σ

1 \rightarrow α

3 \rightarrow γ

5 \rightarrow ε

(0 δεν υπάρχει, πιθανό λάθος κρυπτογράφησης και θα έπρεπε να είναι ω)

12 \rightarrow μ

5 \rightarrow ε

19 \rightarrow τ

17 \rightarrow ρ

7 \rightarrow η

19 \rightarrow τ

15 \rightarrow ο

18 \rightarrow σ

5 \rightarrow ε

9 \rightarrow ι

18 \rightarrow σ

9 \rightarrow ι

19 \rightarrow τ

(0 δεν υπάρχει, πιθανό λάθος κρυπτογράφησης και θα έπρεπε να είναι ω)

Άρα το αποκρυπτογραφημένο μήνυμα είναι: "μηδισαγεωμετρητοσεισιτω"

Προφανώς, το σωστό μήνυμα είναι: "**Μηδείς αγεωμέτρητος εισίτω**", μια φράση που ήταν γραμμένη στην είσοδο της Ακαδημίας του Πλάτωνα.

Συμπέρασμα

Το σφάλμα στα "0" μπορεί να οφείλεται σε λάθος αρχική κρυπτογράφηση ή απλά σε μια μετατόπιση που δεν διατηρεί το αλφάβητο μέσα στα έγκυρα όρια (1-24). Ωστόσο, η λογική της αποκρυπτογράφησης ήταν σωστή και το τελικό μήνυμα επιβεβαιώνει την επιτυχή ανάκτηση του αρχικού κειμένου.

Άσκηση 2 (2.3)

Αυτή η μέθοδος χρησιμοποιεί:

1. Δοκιμή *Friedman*

Υπολογίζει τον δείκτη σύμπτωσης (I^*) για διαφορετικά μήκη κλειδιού ρ :

$$IC = \frac{\sum_{i=1}^n m_i(m_i - 1)}{k(k - 1)}$$

όπου m_i είναι οι εμφανίσεις του i -οστού γράμματος και k το μήκος κειμένου. Όταν ο I^* πλησιάζει την τιμή **0.0665** (τυπική για αγγλικά κείμενα), έχουμε πιθανό μήκος κλειδιού.

2. Ανάλυση Συχνότητας

Για κάθε ομάδα χαρακτήρων:

- Μετράμε τις συχνότητες εμφάνισης
- Δοκιμάζουμε όλες τις πιθανές μετατοπίσεις (0-25)
- Επιλέγουμε τη μετατόπιση που ελαχιστοποιεί την απόσταση από τις γνωστές αγγλικές συχνότητες

3. Αποκρυπτογράφηση

Εφαρμόζουμε το κλειδί $K = (k_1, k_2, \dots, k_\rho)$ για να αναιρέσουμε τη μετατόπιση:

$$P_i = (C_i - k_i \bmod \rho) \bmod 26$$

Άσκηση 3 (2.4)

Λογική Επίλυσης

Έστω ότι δίνεται η σχέση κωδικοποίησης:

$$c = m \oplus (m \ll 6) \oplus (m \ll 10)$$

όπου \ll δηλώνει κυκλική μετατόπιση προς τα αριστερά και \oplus η πράξη *XOR*

Θέλουμε να βρούμε τον τύπο για την αποκωδικοποίηση, δηλαδή να εκφράσουμε το m ως συνάρτηση του c . Λόγω των ιδιοτήτων της *XOR* και της γραμμικότητάς της στο δυαδικό πεδίο ($GF(2)$), μπορούμε να επαναδιατυπώσουμε τη σχέση ως:

$$m = c \oplus (m \ll 6) \oplus (m \ll 10)$$

Αυτή η εξίσωση επιλύεται επαναληπτικά, ξεκινώντας με αρχική τιμή $m = 0$, και εφαρμόζοντας τον παραπάνω τύπο έως ότου το αποτέλεσμα σταθεροποιηθεί.

Περιγραφή Κώδικα *Python*

Ο κώδικας αποτελείται από τις παρακάτω βασικές συνιστώσες:

- *cyclic_left_shift(x, shift, bits)*: Υλοποιεί κυκλική μετατόπιση αριστερά \ll , για αριθμούς 16-βιτ.
- *encode(m)*: Υπολογίζει το c με βάση τον τύπο κωδικοποίησης.
- *decode(c)*: Ξεκινά με $m = 0$ και επαναλαμβάνει τον τύπο αποκωδικοποίησης για 16 επαναλήψεις, έως ότου υπολογιστεί το αρχικό μήνυμα m .
- **Επαλήθευση**: Παράγεται τυχαίο μήνυμα m , κωδικοποιείται σε c , και η αποκωδικοποίηση επαληθεύει την ορθότητα της μεθόδου με σύγκριση των τιμών m και m' .

Η μέθοδος είναι αποτελεσματική και συγκλίνει λόγω της γραμμικής φύσης της εξίσωσης και του περιορισμένου εύρους (16-βιτ) των αριθμών.

Άσκηση 4 (2.6)

Περιγραφή Κώδικα *OneTimePad*

Ο παρών αλγόριθμος υλοποιεί την κρυπτογράφηση και αποκρυπτογράφηση κειμένου με τη μέθοδο *OneTimePad(OTP)* χρησιμοποιώντας προκαθορισμένη 5-βιτ δυαδική αναπαράσταση χαρακτήρων.

- Ορίζεται ένας πίνακας αντιστοίχισης χαρακτήρων σε 5-bit δυαδικά *strings* και αντίστροφα.
- Το μήνυμα μετατρέπεται σε μία ακολουθία *bits* με βάση τον πίνακα κωδικοποίησης.
- Δημιουργείται ένα τυχαίο δυαδικό κλειδί ίδιου μήκους με το μήνυμα.
- Η κρυπτογράφηση υλοποιείται με *bitwise* τελεστή *XOR* ανάμεσα στο μήνυμα και το κλειδί.
- Το αποτέλεσμα της κρυπτογράφησης μετατρέπεται ξανά σε χαρακτήρες.
- Η αποκρυπτογράφηση υλοποιείται εφαρμόζοντας το *XOR* μεταξύ του κρυπτογραφημένου μηνύματος και του ίδιου κλειδιού, επιστρέφοντας το αρχικό μήνυμα.

Ο κώδικας περιλαμβάνει συναρτήσεις για:

1. Μετατροπή χαρακτήρων σε βιτς και αντίστροφα.
2. Δημιουργία τυχαίου κλειδιού.
3. Κρυπτογράφηση και αποκρυπτογράφηση με χρήση *XOR*.

Ο χρήστης εισάγει ένα μήνυμα και λαμβάνει ως έξοδο το κρυπτογραφημένο κείμενο, το κλειδί, καθώς και το αποκρυπτογραφημένο μήνυμα για επιβεβαίωση της ορθότητας.

Άσκηση 5 (3.3)

Χρησιμοποιήσαμε τη γεννήτρια *LCG* (*Linear Congruential Generator*) με τις παρακάτω παραμέτρους:

- $m = 2^{10} = 1024$ (τροποποιητής)
- $a = 5$ (πολλαπλασιαστής)
- $c = 3$ (σταθερά)
- $x_0 = 1$ (αρχική τιμή)

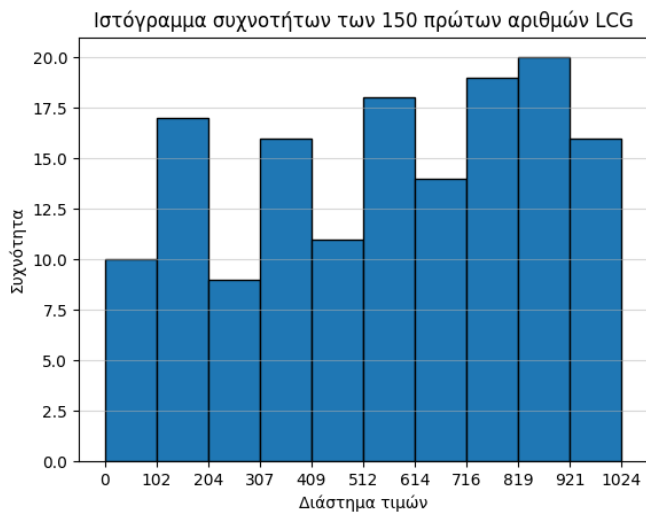
Η αναδρομική συνάρτηση που παράγει την ακολουθία είναι:

$$x_{i+1} = (a \cdot x_i + c) \mod m$$

Υπολογίστηκαν οι πρώτοι 150 όροι της ακολουθίας και αναλύθηκαν οι συχνότητες εμφάνισης των τιμών.

Ιστόγραμμα Συχνοτήτων

Το διάστημα τιμών $[0, 1023]$ χωρίστηκε σε 10 ισομεγέθη διαστήματα (*bins*), και για κάθε ένα μετρήθηκε πόσες φορές εμφανίστηκαν οι τιμές της ακολουθίας εντός αυτού. Το παρακάτω ιστόγραμμα δείχνει τις συχνότητες εμφάνισης:



Παρατηρήσεις και Συμπεράσματα

Η κατανομή των τιμών **δεν είναι απολύτως ομοιόμορφη**. Παρατηρήθηκαν διακυμάνσεις στις συχνότητες μεταξύ των διαστημάτων, ενώ ο αριθμός των διαφορετικών τιμών της ακολουθίας ήταν περιορισμένος σε σχέση με το πλήθος των δυνατών τιμών (1024). Αυτό οφείλεται στο ότι οι παράμετροι της *LCG* δεν εξασφαλίζουν μέγιστο μήκος κύκλου.

- Η ακολουθία δεν κάλυψε όλες τις τιμές στο διάστημα $[0, 1023]$.
- Ορισμένα διαστήματα είχαν εμφανώς περισσότερες τιμές.
- Η κατανομή αποκλίνει από την ιδανική ομοιόμορφη κατανομή.

Για να προσεγγιστεί καλύτερα η ομοιόμορφη κατανομή, προτείνεται:

- Χρήση παραμέτρων που εξασφαλίζουν **μέγιστο κύκλο** (π.χ. κατάλληλο a, c).
- Αύξηση του αριθμού παραγόμενων τιμών (π.χ. 1000 ή περισσότερες).

Άσκηση 6 (3.8)

- `list_to_string(l)`: Ενώνει τα στοιχεία μιας λίστας σε ένα ενιαίο αλφαριθμητικό.
- `string_xor(btext, key)`: Εκτελεί πράξη *XOR* μεταξύ δύο δυαδικών αλφαριθμητικών ίδιου μήκους.
- `text_enc(text)`: Κωδικοποιεί ένα κείμενο σε δυαδική μορφή 5 – *bit* ανά χαρακτήρα, σύμφωνα με το λεξικό `aDict`.
- `text_dec(binary_string)`: Αποκωδικοποιεί μια δυαδική συμβολοσειρά σε κανονικό κείμενο, αντιστρέφοντας τη χαρτογράφηση του `aDict`.
- `sumxor(l)`: Υπολογίζει το *XOR* όλων των στοιχείων μιας λίστας δυαδικών τιμών.
- `lfsr(seed, feedback, bits)`: Υλοποιεί καταχωρητή ολίσθησης με γραμμική ανάδραση (*LFSR*), με αρχικό `seed`, θέσεις ανάδρασης `feedback` και πλήθος παραγόμενων *bits*.
- `find_seed(plaintext, ciphertext, feedback, aDict)`: Προσπαθεί να βρει τον αρχικό `seed` του *LFSR*, συγκρίνοντας το αναμενόμενο keystream που προκύπτει από το *XOR* του `plaintext` και `ciphertext`, με παραγόμενα keystreams.
- `main()`: Κεντρική *main* που εκτελεί την κωδικοποίηση του μηνύματος, βρίσκει τον σωστό `seed`, παράγει το keystream και αποκωδικοποιεί το κρυπτογραφημένο μήνυμα.

Άσκηση 7 (3.11)

Περιγραφή Κώδικα

Ο κώδικας υλοποιεί την κρυπτογράφηση και αποκρυπτογράφηση ενός μηνύματος χρησιμοποιώντας τον αλγόριθμο *RC4* και μία 5 – bit προσαρμοσμένη δυαδική αναπαράσταση χαρακτήρων.

1. Μετατροπές Χαρακτήρων

- *aDict*: Λεξικό που αντιστοιχεί χαρακτήρες σε 5-bit δυαδικό
- *reverseDict*: Αντιστροφή του *aDict*, μετατρέπει 5-bit δυαδικά σε χαρακτήρες.

2. *RC4 Key Scheduling Algorithm (KSA)*

Η συνάρτηση *ksa(key)* αρχικοποιεί τον πίνακα $S[0..255]$ με βάση το κλειδί (*HOUSE*) και τον ανακατεύει χρησιμοποιώντας αλγοριθμική συνάρτηση.

3. *RC4 Pseudo – Random Generation Algorithm (PRGA)*

Η συνάρτηση *prga(S, n)* παράγει μια ακολουθία n ψευδοτυχαίων bytes (*keystream*), που χρησιμοποιείται για το *XOR* με το μήνυμα.

4. Κωδικοποίηση και Αποκωδικοποίηση

- *text_to_binary(text)*: Μετατρέπει το μήνυμα σε συνεχόμενο δυαδικό *string* χρησιμοποιώντας το *aDict*.
- *keystream_to_binary(keystream, length)*: Μετατρέπει κάθε byte του *keystream* σε 8-bit δυαδικό *string* και το περικλύπτει στο κατάλληλο μήκος.
- *xor(bin_str, keystream)*: Υπολογίζει *bitwise XOR* ανάμεσα στο δυαδικό μήνυμα και το *keystream*.
- *binary_to_text(binary)*: Μετατρέπει το αποκρυπτογραφημένο δυαδικό πίσω σε χαρακτήρες μέσω του *reverseDict*.

5. Ροή Προγράμματος

1. Το αρχικό κείμενο μετατρέπεται σε δυαδικό string 5-bit ανά χαρακτήρα.
2. Δημιουργείται το *keystream* από το κλειδί με χρήση του *RC4*.
3. Πραγματοποιείται *XOR* για την κρυπτογράφηση.
4. Επαναλαμβάνεται το *XOR* για αποκρυπτογράφηση.
5. Το αποτέλεσμα μετατρέπεται πίσω σε αναγνώσιμο κείμενο.

Άσκηση 8 (4.3)

Η διαφορική ομοιομορφία ενός $S - box$, δηλαδή το $Diff(S)$, είναι ένα από τα πιο σημαντικά χαρακτηριστικά αντοχής του σε επιθέσεις διαφορικής κρυπτανάλυσης. Ορίζεται ως:

$$Diff(S) = \max_{\substack{x \in \{0,1\}^n \setminus \{0\} \\ y \in \{0,1\}^m}} |\{z \in \{0,1\}^n : S(z \oplus x) \oplus S(z) = y\}|$$

Δηλαδή, πρόκειται για το μέγιστο πλήθος λύσεων z για τις οποίες η διαφορική εξίσωση $S(z \oplus x) \oplus S(z) = y$ ισχύει, για κάθε μη μηδενικό x και για κάθε y .

Μια γενική κατώτερη εκτίμηση για τη διαφορική ομοιομορφία είναι:

$$Diff(S) \geq \max \{2, 2^{n-m}\}$$

Για ένα $S-box$ που μετασχηματίζει από $n = 6$ bit σε $m = 4$ bit, δηλαδή $S : \{0,1\}^6 \rightarrow \{0,1\}^4$, έχουμε:

$$Diff(S) \geq \max \{2, 2^{6-4}\} = \max \{2, 4\} = 4$$

Αυτό σημαίνει πως οποιοδήποτε $S-box$ που υλοποιεί τέτοιο μετασχηματισμό, θεωρητικά δεν μπορεί να έχει διαφορική ομοιομορφία μικρότερη του 4. Όσο μικρότερη είναι η τιμή του $Diff(S)$, τόσο πιο ανθεκτικό είναι το $S-box$ στις διαφορικές επιθέσεις.

Σύμφωνα με την εκτέλεση του *script* που υλοποιεί τον παραπάνω υπολογισμό για το συγκεκριμένο $S-box$ που δίνεται, βρέθηκε ότι:

$$Diff(S) = 14$$

Αυτό σημαίνει ότι για ορισμένες τιμές διαφορών εισόδου x και διαφορών εξόδου y , υπάρχουν έως και 14 διαφορετικές εισόδους z για τις οποίες η διαφορική εξίσωση ισχύει. Η τιμή αυτή είναι σημαντικά μεγαλύτερη από το ελάχιστο θεωρητικά επιτρεπτό όριο (4), και συνεπώς το συγκεκριμένο $S-box$ είναι ευάλωτο σε διαφορικές επιθέσεις και δεν ενδείκνυται για χρήση σε σύγχρονα κρυπτοσυστήματα που απαιτούν ισχυρή αντίσταση.

Ο πίνακας κατανομής που προκύπτει από το *script* δείχνει την πλήρη κατανομή του πλήθους λύσεων της εξίσωσης για κάθε (x, y) και επιβεβαιώνει τη μέγιστη τιμή 14.

Άσκηση 9 (4.4)

Υπολογισμός του *Linear Branch Number (LBN)*

Ορίζουμε το *LinearBranchNumber(LBN)* ενός S -κιβωτίου $S : \{0,1\}^m \rightarrow \{0,1\}^m$ ως:

$$LBN(S) = \min_{\alpha, \beta \in \mathbb{F}_2^m \setminus \{0\}, C_S(\alpha, \beta) \neq 0} (wt(\alpha) + wt(\beta))$$

όπου:

- $wt(\cdot)$ είναι το βάρος *Hamming* (πόσα *bits* είναι 1),
- $C_S(\alpha, \beta) = \sum_{x \in \mathbb{F}_2^m} (-1)^{\beta \cdot S(x) + \alpha \cdot x}$ είναι ο συντελεστής συσχέτισης.

Ο στόχος είναι να υπολογίσουμε το *LBN* του S -κιβωτίου που ορίζεται από τον τύπο:

$$S(x) = (x^2 + 3) \pmod{32}$$

όπου x είναι η δεκαδική αναπαράσταση του δυαδικού x .

1. Ορισμός του *LBN*

Το *LBN* υπολογίζεται ως το ελάχιστο άθροισμα των βαρών *Hamming* των διανυσμάτων α και β που οδηγούν σε μη μηδενική τιμή για τον συντελεστή συσχέτισης:

$$LBN(S) = \min_{\alpha, \beta \in \mathbb{F}_2^m \setminus \{0\}, C_S(\alpha, \beta) \neq 0} (wt(\alpha) + wt(\beta))$$

Για να έχει $LBN(S) = 2$, πρέπει να βρούμε ζεύγη (α, β) που να ικανοποιούν:

$$wt(\alpha) + wt(\beta) = 2$$

και για τα οποία $C_S(\alpha, \beta) \neq 0$.

2. Πόσα τέτοια ζεύγη υπάρχουν;

Για κάθε διάνυσμα $\alpha \in \mathbb{F}_2^5$ με βάρος 1, έχουμε:

$$\binom{5}{1} = 5 \text{ επιλογές για } \alpha$$

Το ίδιο ισχύει και για β , οπότε υπάρχουν συνολικά:

$$5 \times 5 = 25 \text{ πιθανοί συνδυασμοί } (\alpha, \beta)$$

με βάρος 2, δηλαδή:

$$wt(\alpha) + wt(\beta) = 2$$

3. Εξέταση της τιμής του $C_S(\alpha, \beta)$

Για κάθε ζεύγος (α, β) , υπολογίζουμε τον συντελεστή συσχέτισης:

$$C_S(\alpha, \beta) = \sum_{x=0}^{31} (-1)^{\beta \cdot S(x) + \alpha \cdot x}$$

Από τα 25 ζεύγη, μόνο ****8**** έχουν μη μηδενική τιμή για τον συντελεστή συσχέτισης $C_S(\alpha, \beta) \neq 0$.

4. Συμπέρασμα

Η ελάχιστη τιμή που μπορεί να έχει το LBN είναι 2, και αυτή επιτυγχάνεται μόνο για 8 ζεύγη (α, β) . Επομένως, το $LinearBranchNumber$ του S -κιβωτίου είναι:

$$LBN(S) = 2$$

Αυτό δείχνει ότι το S -κιβώτιο προσφέρει μια μέτρια σύγχυση (*confusion*), καθώς το LBN δεν είναι κοντά στην μέγιστη τιμή που είναι 6 (δηλαδή $m + 1$).

Άσκηση 10 (4.8)

0.1 Ανάλυση του *Avalanche Effect* στον $AES - 128$

Το *avalanche effect* είναι μία βασική ιδιότητα που πρέπει να πληρεί κάθε ασφαλής αλγόριθμος κρυπτογράφησης. Στην περίπτωση του $AES - 128$, το *avalanche effect* αναφέρεται στη συμπεριφορά του αλγορίθμου όταν το αρχικό μήνυμα (ή *plaintext*) υποβάλλεται σε μία μικρή τροποποίηση (π.χ., η αλλαγή ενός μόνο *bit*). Η ιδέα είναι ότι μία τόσο μικρή αλλαγή στο αρχικό μήνυμα θα πρέπει να προκαλέσει σημαντική αλλαγή στο κρυπτογραφημένο κείμενο (*ciphertext*), με το αποτέλεσμα να είναι ότι σχεδόν όλα τα *bits* του κρυπτογραφημένου κειμένου να αλλάζουν.

0.2 Δημιουργία Ζευγαριών Μηνυμάτων

Για την ανάλυση του *avalanche effect*, δημιουργήσαμε πάνω από 30 ζευγάρια μηνυμάτων m_1 και m_2 , όπου τα μηνύματα διαφέρουν σε ακριβώς 1 *bit*. Συγκεκριμένα:

- Τα μηνύματα m_1 και m_2 έχουν μήκος 256 *bits* (32 *bytes*), το οποίο είναι διπλάσιο από το μήκος ενός *block* του $AES - 128$ (128 *bits* ή 16 *bytes*).
- Το μήνυμα m_2 προκύπτει από το μήνυμα m_1 αλλάζοντας μόνο ένα *bit*.

0.3 Κρυπτογράφηση με $AES - 128$

Η κρυπτογράφηση των μηνυμάτων έγινε χρησιμοποιώντας τον αλγόριθμο $AES - 128$ και δύο καταστάσεις λειτουργίας:

- *ECB (Electronic Codebook)*: Κρυπτογράφηση με ανεξάρτητη κρυπτογράφηση κάθε μπλοκ.

- *CBC (Cipher Block Chaining)*: Κρυπτογράφηση με αλυσίδωση των μπλοκ και χρήση του *IV (Initialization Vector)*.

Για κάθε ζευγάρι μηνυμάτων (m_1, m_2), κρυπτογραφήθηκαν τα μηνύματα και στη συνέχεια υπολογίστηκε η διαφορά σε *bits* μεταξύ των αντίστοιχων κρυπτογραφημένων μηνυμάτων.

0.4 Υπολογισμός Διαφοράς σε Bits

Η διαφορά σε *bits* μεταξύ δύο κρυπτογραφημένων μηνυμάτων υπολογίστηκε χρησιμοποιώντας την *Hamming distance*, η οποία μετρά πόσα *bits* διαφέρουν μεταξύ δύο κωδικοποιημένων δεδομένων. Στην περίπτωση αυτή, η διαφορά σε *bits* για κάθε ζευγάρι μηνυμάτων υπολογίστηκε για τις λειτουργίες *ECB* και *CBC*.

0.5 Αποτελέσματα και Ανάλυση

Τα αποτελέσματα του τεστ έδειξαν ότι:

- Στην *ECB*, αν και τα μπλοκ κρυπτογραφούνται ανεξάρτητα το ένα από το άλλο, η διαφορά στα κρυπτογραφημένα μηνύματα για κάθε ζευγάρι μηνυμάτων ήταν σχετικά υψηλή, αν και ίσως όχι τόσο έντονη όσο στην *CBC*.
- Στην *CBC*, η διαφορά στα κρυπτογραφημένα μηνύματα ήταν πιο έντονη λόγω της αλυσίδωσης των μπλοκ και της χρήσης του Γ . Η αλλαγή ενός *bit* στο αρχικό μήνυμα προκαλεί μεγάλες αλλαγές όχι μόνο στο αντίστοιχο μπλοκ, αλλά και στο επόμενο μπλοκ.

Η μέση διαφορά σε *bits* που παρατηρήθηκε ήταν κοντά στο 50% του μήκους του κρυπτογραφημένου μηνύματος (128 *bits*), το οποίο επιβεβαιώνει την ύπαρξη του αλανζης εφφεςτ στον AES-128.

0.6 Συμπέρασμα

Από τα αποτελέσματα της ανάλυσης, μπορούμε να συμπεράνουμε ότι ο AES-128 εκπληρώνει την απαίτηση για το *avalanche effect*, με την αλλαγή ενός μόνο *bit* στο αρχικό μήνυμα να προκαλεί σημαντική αλλαγή στο κρυπτογραφημένο κείμενο. Η λειτουργία *CBC* προσφέρει ισχυρότερο *avalanche effect* σε σχέση με την *ECB*, καθώς η αλυσίδωση των μπλοκ και η χρήση του *IV* ενισχύουν την ασφάλεια του αλγορίθμου.

0.7 Ανάλυση Κώδικα

- **Κύριες Συναρτήσεις:**
 - *hamming_distance(a, b)*: Υπολογίζει την απόσταση *Hamming* μεταξύ δύο *bytestrings*.
 - *main_execution_block*: Δημιουργεί μηνύματα, εφαρμόζει *bit – flip*, και εκτελεί κρυπτογραφήσεις.

- **Βασικές Μεταβλητές:**

- *key*: 128-bit τυχαίο κλειδί (*AES-128*)
- *iv*: 128-bit τυχαίο διάνυσμα αρχικοποίησης (*CBC*)
- *msg_length*: 32 bytes (256 bits, 2 blocks)

0.8 Γενική Λειτουργία

1. Δημιουργία 30 ζευγαριών μηνυμάτων (m_1, m_2) με διαφορά 1 bit.
2. Κρυπτογράφηση σε δύο λειτουργίες:
 - *ECB*: Κάθε *block* κρυπτογραφείται ανεξάρτητα.
 - *CBC*: Χρήση *IV* και αλυσιδωτής σύνδεσης *blocks*.
3. Υπολογισμός διαφοράς *bits* στα κρυπτογραφήματα.

Σημείωση

Για την ευκολία της συγγραφής και την αισθητική παρουσίαση της αναφοράς, χρησιμοποιήθηκε σε μικρό βαθμό η βοήθεια του *ChatGPT*, κυρίως:

- για τη μορφοποίηση του αρχείου \LaTeX και το στήσιμο του ιστογράμματος,
- για τη βελτίωση κάποιων κομματιών κώδικα, όπως οι περιττοί και χρονοβόροι έλεγχοι τα *labels* κλπ.
- για εύρεση επιπρόσθετων πληροφοριών

Η κατανόηση και η επίλυση των ασκήσεων έγιναν από εμένα και η χρήση του εργαλείου έγινε απλώς για διευκόλυνση και όχι για αντικατάσταση της διαδικασίας μάθησης.